

Курочка Ряба (народна казка)

Автор Невідомий

Жили були дід і баба. І була у них Курочка Ряба.

А були ці дідусь з бабусею такі бідні, що нікого й нічого, крім Курочки, не мали.

Навіть їли лише яйця та городину.

За їхню доброту Курочка знесла золоте яєчко.

Але жили вони на хуторі, та й була справа зимою, тому задумали дід з бабою це яйце з'їсти.

Взявся дід бити золоте яйце, та не розбив. Баба била, била. І також не розбила.

А з-під лавки за всім цим спостерігало маленьке мишеня. Воно також давно вже не їло, тому задумало золоте яйце собі забрати, якщо дід з бабою його розбити не можуть.

От мишеня вибігло, але не встигло воно взяти яйце у лапки, як те покотилось, впало на глиняну підлогу і... розбилось. Та сіренький шкідник не розгубився, він білка свіжого напився.

Дід плаче, баба плаче, а Курочка Ряба кудкудахче:

- Не плач, діду, не плач, бабо. Зберіть золоті рештки - підете в місто, продасте, гусей і півника купите. А я знесу вам інше яєчко - не золоте, а просте.

От навесні дід з бабою розбагатіли, а влітку Курочка Ряба по двору курчаток водила.